

Er der plads til et almindeligt, ordentligt menneske i Folketinget?

Af Jørgen Kjølner, Folketingskandidat, Moderaterne

Der er for lidt ordentlig politik på Christiansborg og for meget magtkamp. Der er for mange skandalesager og for få hæderlige politiske tiltag.

Jeg er næppe den eneste, som oplever politik som en uordentlig forestilling. Men jeg går efter en plads i denne forestilling, fordi jeg gerne vil være med til at skabe en ny dynamik i politik.

Jeg stiller op for Moderaterne i København. Ikke fordi jeg er en svoren fan af Lars Løkke Rasmussen, men fordi hans ide om politik hen over midten er den rigtige.

Jeg kommer faktisk med en rød politisk bagage. Jeg meldte mig ind i Socialdemokratiet for godt en snes år siden – men nu er skuffelserne blevet for mange. S er gennemsyret af ideen om magt, forestillingen om at samfundsproblemer kun kan løses med flere penge, forestillingen om at man som socialdemokrat er den retmæssige ”ejer” af samfundet, forestillingen om at alle andre end socialdemokrater principielt er politiske fjender og dertil den arrogance der følger med.

Jeg husker, da jeg som nyt medlem var inviteret til en præsentation i Silkeborg af partiets nye retning. Præsentationen blev aflyst på selve aftenen, de havde ikke nået at lave den færdig. Uden nogen forklaring overhovedet. Til gengæld var der gratis mad og øl på partiets regning. Velkommen i partiet.

Og som årene gik, kunne jeg se de sædvanlige dogmer om ”samfundskontrakter” og ”Nu er det Arnes tur” og det hellige ”velfærd” springe ud af den socialdemokratiske klichéfabrik. Intet ændrede sig på den front, mens alle vi almindelige og vores samfund faktisk fik andre problemer, end dem socialdemokraterne mente der var stemmer i.

Klima. Digital forurening. Mistrivsel blandt unge. Svigtende indlæring i skolerne. Velfærdslidelser. Symptomer på en tid, der ikke kan omfavnes af yderfløjene i politik og som ikke kan kureres eller angribes med en smal regering, der er optaget af sig selv.

Fornyelsen kom så fra en politiker, som ellers har fordærvet min mulighed for efterløn og som jeg ellers aldrig har stemt på, nemlig Lars Løkke Rasmussen.

Jeg ved, at han har liberal bagage, og det skulle egentlig være mig imod. Men han har en ny fortælling om politik. Om at det skal ske henover en midte, med brede tilregnelige flertal. Om partier der forsøger at samarbejde og om politikere der går på arbejde for den almindelige dansker og ikke for partiet. Jeg kommer ikke til at skære skarpt ned i vores velfærd. Men jeg kan godt importere den liberale ide om at det enkelte menneske selv kan gøre meget for sit eget liv.

Forældre kan tage ansvar for mængden af børnenes skærmtid. Spørg garvede undervisere om årsagen til og eksplosionen af ADHD, og de vil bl.a. pege på skærmen og den digitale forurening, børnene oplever i hjemmet. Det kan skolen eller sygehuset ikke gøre meget ved, når det først er for sent.

Og hvad med sundheden i øvrigt? Vi har smidt enorme mængder af penge efter sundhedsområdet de sidste tyve år og folk efterspørger kun endnu mere og siger, at de ikke oplever ”forbedringer”. De oplever kun ”mere og hurtigere”.

Så sagen er, at der faktisk ikke er for få penge i sundhedsvæsenet, der er derimod for mange patienter. Så lav nu en politik, der massivt understøtter det sunde liv, daglig motion og meget mere idræt i skolerne. Lad os få færre patienter og flere, der holder sig sunde.

For det enkelte menneske er en ressource. De fleste mennesker er ordentlige og ansvarlige. Så nu kommer turen til Christiansborg. Lav en moderne, bred politik, der understøtter ordentlighed, ansvarlighed og engagement hos den enkelte borger. Stop automatrefleksen med bare at hælde penge ned over problemerne.

De gennemregnede forslag til glæde for alle dansker, er ofte et narrativ, produceret til at give krydser på valgseddelen. Når jeg som sælger har været vant til at levere på min pipeline inden for hvert kvartal, har den politiske pipeline en ganske anden virkelighed. Her kan du efter fire år stadig side på taburetten og erklære at ”der ikke var opbakning til løsningen”, uden konsekvens. Havde jeg anvendt dette argument i mit sælgerliv, havde jeg været fyret inden fire måneder. Mit mål som folketingskandidat for Moderaterne er et opgør med dette narrativ, fastholde den sunde fornuft og ordentlighed.

De fleste af os orienterer os mod midten. De fleste af os er ansvarlige og ordentlige. Derfor skal politik være nøjagtigt det samme. Og Moderaterne med kandidater fra både venstre og højre er et godt sted at begynde den proces.